

တရားမဒုတိယအယူခံမှု

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

မေလ

၁၁ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးသာဌေး ရှေ့တွင်

ဒေါ်အေးအေး

နှင့်

ဒေါ်နန်းလီ (ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင် *

ဈေးငွေကို အိမ်မြေအရောင်းအဝယ်စရန်ပေးငွေအဖြစ် ဖန်တီး
ထားသည့် ဟန်ဆောင်စာချုပ်အပေါ် အခြေခံစွဲဆိုသော
အမှုတွင် စာချုပ်ပါစရန်ငွေကို ပြန်ပေးရန်သင့် မသင့်။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ဟန်ဆောင်စာချုပ်ကို ဥပဒေအရ အတည်ပြုခွင့်
မရှိသဖြင့် ပဋိညာဉ်မမြောက်ပေ။ ဒေါ်သန်းတင် နှင့် ဒေါက်တာ
ခင်မောင်ဝင်းပါ ၂ အမှု^(၁) တွင် ကြည့်ပါ။ ထို့အပြင် အယူခံတရားပြိုင်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင် ထွက်ဆိုချက်အရပင် သက်သေခံအမှတ်
(၁) (၅) (၈) နှင့် (၁၀) တို့၌ ဖော်ပြပါစရန်ငွေများကိုလည်း အဆိုပါစာချုပ်
ချုပ်သည့်နေ့ရက်က အမှန်ပေးချေခဲ့ခြင်းမရှိဟု ပေါ်ပေါက်သည်။ ယခင်

* ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၂၂၄

+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၈၂ တွင် ချမှတ်သည့် ၂၀၁၁
ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်နေ့စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်
၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု၊

၂၀၁၂
ဒေါ်အေးအေး
နှင့်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ)
ဒေါ်လီလီလှိုင်

အလီလီရယူခဲ့သည့်ငွေများကို စုပေါင်းထည့်သွင်းထားသည်ဆိုသော်လည်း ထိုသို့အလီလီပေးခဲ့သည့် အထောက်အထားမရှိသဖြင့် စာချုပ်တစ်ခုပြီး တစ်ခုတွင် ချေးငွေရင်းနှင့်အတိုးပေါ် အတိုးဆင့်၍ တွက်ချက်ဖော်ပြခဲ့ သည့် ကြွေးမြီများဟုသာ ကောက်ယူသုံးသပ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဤအခြေ အနေတွင် သက်သေခံ (က) နှင့် (၁၃) ဟန်ဆောင်စာချုပ်အရ အယူခံ တရားလို လက်ခံရယူထားသည့် စရန်ငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်းကို ပြန်ပေး ရန် တာဝန်ရှိသည်ဆိုသော မူလရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက် သည် မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးမျိုးမြင့်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးခင်မောင်ဆွေ
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး၏ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမမှုကြီး အမှတ် ၁၉၀ တွင် ဒေါ်နန်းလီ (ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင်က ဒေါ်အေးအေး အပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ကျန်ငွေကျပ် ၁၀၅၂. ၅ သိန်းလက်ခံ၍ မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပြီး လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန် ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ပါက တရားပြိုင်ရယူထားသော ငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်းကို ရုံးတော်က ခွင့်ပြုသည့်အတိုးနှင့် ပြန်ပေးရန် လျှောက်ထားစွဲဆိုရာ ငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်းကို စရိတ်နှင့်တကွပေး စေရန် ဒီကရီရရှိသည်။ ဒေါ်အေးအေးက မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရား

ဒေါ်အေးအေး
နှင့်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ)
ဒေါ်လီလီလှိုင်

လွတ်တော်၏ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၈၂ တွင် အယူခံသော်လည်း မအောင်မြင်၍ ဤအမှုတင်သွင်းခဲ့သည်။

အဆိုလွှာတွင် ဒေါ်အေးအေးသည် တရားလိုဒေါ်နန်းလီ (ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင်ထံမှ ငွေများ အကြိမ်ကြိမ်ချေးယူခဲ့ပြီး ၎င်းအမည်ပေါက် ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ ကဏ္ဍနမဟီရပ်ကွက်၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၂-က၊ ဧရိယာ ၀. ၀၃၁၁ ဧကရှိ မြေနှင့် အဆောက်အအုံကိုရောင်းချကာ ပြန်လည်ပေးဆပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိပြုသဖြင့် စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းမြေနှင့် အဆောက်အအုံကို ဒေါ်အေးအေးနှင့်ခင်ပွန်း ဦးသိုက်ထွန်းတို့က အရွယ်မရောက်သေးသူသမီး မမေသက်ခိုင်ထံသို့ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၃၆၁/၉၉ ဖြင့် လွှဲပြောင်းပေးအပ်ပြီး ဒေါ်အေးအေးက သမီးမမေသက်ခိုင်နှင့် ၎င်းပိုင်ဆိုင်ပစ္စည်းများ စီမံအုပ်ထိန်းခွင့်ကို တရားရုံးတွင် လျှောက်ထားရယူထားကြောင်း၊ ဒေါ်အေးအေးသည် ၁၅-၆-၂၀၀၈ ရက်နေ့က ၎င်းချေးယူငွေများကို ပြန်လည်ပေးဆပ်ခြင်း မပြုနိုင်သည့်အတွက် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို ကျပ်သိန်း ၃၀၀၀ ဖြင့် ရောင်းချလိုကြောင်း ကမ်းလှမ်းလာရာ တရားလိုနှင့်နှစ်ဦးသဘောတူစရန်ငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်း လက်ခံရယူပြီး အရောင်းအဝယ်စရန်ပေးကတိစာချုပ် ချုပ်ဆိုကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်အိမ်မြေပိုင်ဆိုင်မှုစာရွက်စာတမ်းများပါ ပေးအပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ၃ လအတွင်း ပြန်ဝယ်ယူလိုက ဝယ်ယူနိုင်ကြောင်းနှင့် ပြန်ဝယ်ယူခြင်းမပြုပါက ၁၅-၉-၂၀၀၈ ရက်နေ့တွင် ကျန်ငွေအပြီးပေးချေသည်ကို လက်ခံ၍ အိမ်နှင့်မြေမှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ပြီး လက်ရောက်ပေးအပ်ရန် နှစ်ဘက်သဘောတူကြကြောင်း၊ ယင်းသတ်မှတ်ရက်ကျော်လွန်ပြီးနောက်ပိုင်း ဒေါ်အေးအေးကို ပဋိညာဉ်

ဒေါ်အေးအေး
နှင့်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ)
ဒေါ်လီလီလှိုင်

အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးရန်ပြောသော်လည်း တစ်စုံတစ်ရာဆောင်ရွက်
မပေးကြောင်း၊ ၂၃-၃-၂၀၀၉ ရက်နေ့စွဲဖြင့် ကတိပဋိညာဉ်အတိုင်း
၃၀-၄-၂၀၀၉ ရက်နေ့နောက်ဆုံးထားဆောင်ရွက်ရန် အကြောင်းကြားစာ
ပေးပို့ခဲ့သော်လည်း လိုက်နာခြင်းမရှိ၍ ယခုအမှုစွဲဆိုရကြောင်း အဆိုပြု
သည်။

ချေလွှာတွင် တရားလိုထံငွေ ၁၀၀ ကျပ်လျှင် ၅ ကျပ်အတိုးဖြင့်
မြေနှင့်အိမ်ကို အပေါင်ထားပြီး ငွေကျပ်သိန်း ၅၀၀ ချေးယူခဲ့ခြင်းဖြစ်
ကြောင်း၊ မြေနှင့် အိမ်ကိုရောင်းချရန် ကတိမပြုကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေ
နှင့် အိမ်ကို တရားပြိုင်နှင့်ကွယ်လွန်သူ ၎င်း၏ ခင်ပွန်းတို့က အရွယ်
မရောက်သေးသူ သမီး မမေသက်ခိုင်အား မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ်
၂၃၆၁/၉၉ အရ လွှဲပြောင်းပေးအပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ ယခုအခါ မမေသက်ခိုင်
အရွယ်ရောက်နေပြီးလည်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်က အုပ်ထိန်းသူဆို
သော်လည်း သမီးပိုင်ဆိုင်သော အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေကို သမီးနစ်နာ
အောင်ရောင်းချခွင့်မရှိပါကြောင်း၊ ငွေကျပ်သိန်း ၃၀၀၀ နှင့် ရောင်းချရန်
သဘောတူပြီး စရန်ငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်းယူခဲ့သည်ဆိုရာတွင် မှန်ကန်
ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားလိုဆန္ဒအတိုင်း အလားတူအရောင်းအဝယ်စာချုပ်
များကို ၁၅-၈-၂၀၀၆ ရက်နေ့မှ ၁၅-၆-၂၀၀၈ ရက်နေ့အထိ ၆ ကြိမ်
ချုပ်ပေးခဲ့ရကြောင်း၊ အမှန်ရောင်းဝယ်ရန် ရည်ရွယ်သည့်စာချုပ်များ
မဟုတ်ကြောင်း၊ ချေးငွေဖြစ်၍ ယခုအမှုတရားစွဲဆိုပုံစံမှားယွင်းပါကြောင်း၊
ချေးငွေအပေါ် အတိုးအရင်းပေါင်း၍ အိမ်နှင့်မြေကို သိမ်းယူနိုင်ရန်
ကြံစည်ပြီး အမှုစွဲဆိုထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လိုင်စင်မဲ့ငွေတိုးချေးစားသူ
ဖြစ်၍ တောင်းဆိုသည့် ဒီကရီကို မရထိုက်ကြောင်းချေပသည်။

ဒေါ်အေးအေး
နှင့်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ)
ဒေါ်လီလီလှိုင်

မူလတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးက အဆိုအချေအရ ငြင်းချက် ၅
ချက် ထုတ်နုတ်စစ်ဆေးပြီး တရားလိုသည် တရားပြိုင်ထံမှ အတိုးငွေများ
အကြိမ်ကြိမ်ရယူခြင်း၊ အချင်းဖြစ် မြေနှင့်အဆောက်အအုံအတွက်
အရောင်းအဝယ်စရန်ပေးကတိစာချုပ်များ အကြိမ်ကြိမ်ချုပ်ဆိုခြင်း၊
စာချုပ်များတွင် ဝယ်သူက ပြန်လည်ဝယ်ယူလိုပါက မူလရောင်းဈေးနှင့်ပင်
ပြန်လည်ရောင်းချရန် ချုပ်ဆိုထားရှိခြင်းတို့ကြောင့် သက်သေခံ (က) နှင့်
(၁၃) အိမ်နှင့် မြေအရောင်းအဝယ်စာချုပ်မှာ အပြီးအပိုင်ရောင်းချသည့်
စာချုပ်မဟုတ်ဘဲ ရောင်းသူက ပြန်လည်ဝယ်ယူနိုင်သည့် စည်းကမ်းချက်
ဖြင့် ချုပ်ဆိုသော အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ဖြစ်သည့်အပြင် အရောင်းအဝယ်
စာချုပ် ချုပ်စဉ်လက်ငင်းပေးချေ၍ ရရှိသောငွေများမဟုတ်သော်လည်း
ယခင်ပေးခဲ့သောငွေများစုပေါင်းတွက်ချက်ပြီး ပေးငွေအဖြစ် ဖော်ပြချုပ်
ဆိုထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် **စရန်ငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်းပေးချေ၍
အရောင်းအဝယ်စရန်ပေးစာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်းမှန်ကန်ကြောင်း၊**
ထိုအရောင်းအဝယ်စာချုပ်တွင် ဒေါ်အေးအေးက ငွေများလက်ခံရရှိ
ကြောင်း ဝန်ခံလက်မှတ်ရေးထိုးထားပြီးဖြစ်သဖြင့် ယင်းငွေများကို
တရားလိုဒေါ်နန်းလီထံ ပြန်လည်ပေးသင့်ကြောင်း ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ပြီး
ပထမအယူခံရုံးဖြစ်သည့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က
လည်း တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့နှစ်ဦး သက်သေခံ (က) နှင့် (၁၃) အိမ်
နှင့်မြေ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ကြသည်တွင် ငွေကို အချင်းဖြစ်
၁၅-၆-၂၀၀၈ ရက်နေ့က လက်ခံရရှိခဲ့ခြင်း မရှိဟုဆိုသော်လည်း တရားပြိုင်
က ယခင်ပေးရန်ရှိသည့်ငွေများကို အကြောင်းပြု၍ စရန်ငွေကျပ်
၁၉၄၇. ၅ သိန်းနှင့် နှစ်ဦးသဘောတူအပေးအယူပြုလုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်း

၂၀၁၂
ဒေါ်အေးအေး
နှင့်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ)
ဒေါ်လီလီလှိုင်

ဖြစ်သဖြင့် တရားပြိုင်သည် မိမိရယူထားသော ထိုငွေကို တရားလိုထံ ပြန်လည်ပေးဆပ်ရန် တာဝန်ရှိသည်ဆိုကာ မူလရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီ ကို အတည်ပြုသည်။

အယူခံတရားလို၏ ရှေ့နေက သက်သေခံ (က) နှင့် (၁၃) အရောင်းအဝယ်စာချုပ်မှာ ချေးငွေရင်းကျပ်သိန်း ၅၀၀ အပေါ် ပေးဆပ် ရန် ကျန်တိုးရင်းပေါင်းငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်းအတွက် ဟန်ဆောင် ချုပ်ဆိုထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်နန်းလီကိုယ်တိုင် စာချုပ် ချုပ်စဉ် ငွေလက်ငင်းပေးချေခြင်းမဟုတ်ကြောင်းကို ဝန်ခံထား ကြောင်း၊ ယင်းစာချုပ်မတိုင်မီ အလားတူစာချုပ် ၅ စောင် ချုပ်ဆိုပေးခဲ့ ရပြီး စာချုပ်များအရ ကျသင့်သည့်အတိုးပေါင်းငွေကျပ် ၁၂၂၇. ၅ သိန်း ကို အယူခံတရားပြိုင်ထံသို့ ပေးဆပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ပထမအယူခံရုံး သည် သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉၂ ပြဋ္ဌာန်းချက်၏ ပထမပိုင်းကိုသာ ကွက်၍ စဉ်းစားပြီး အမှု၌အမှန်ပေါ်ပေါက်နေသော နှုတ်သက်သေခံ ချက်နှင့် စာမှတ်စာတမ်းသက်သေခံချက်အပေါ် စိစစ်သုံးသပ်ရန်ပျက် ကွက်ခဲ့ကြောင်း၊ ကျပ်သိန်း ၅၀၀ ပင်မပြည့်သောချေးငွေမှ အတိုးငွေ ကျပ် ၁၂၂၇. ၅ သိန်း ပေးဆပ်ပြီးသည့်အခြေအနေတွင် ငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်း ထပ်မံပေးစေရန် ချမှတ်သည့် စီရင်ချက်သည် တရားမျှ တမှု၊ သာတူညီမျှမှုနှင့် ကောင်းမြတ်သော စိတ်စေတနာဆိုသောမူများ နှင့် အလွန်အမင်းကင်းကွာလွန်းကြောင်းဖြင့် အကျယ်တဝင့် လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက အမှုကို မူလတိုင်းဒေသကြီး တရားရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးတို့က သက်သေခံချက်အကြောင်းခြင်းရာနှင့်

ဒေါ်အေးအေး
နှင့်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ)
ဒေါ်လီလီလှိုင်

ပတ်သက်၍ တစ်သဘောတည်းကောက်ယူဆုံးဖြတ်ထားရှိပြီးဖြစ်၍ ဒုတိယအယူခံရုံးအနေဖြင့် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခွင့်မရှိပါကြောင်း၊ ဤအယူခံကိုပလပ်ရမည်သာဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံ (က) စာချုပ် မချုပ်မီက အလားတူစာချုပ် ၅ စောင် ချုပ်ဆို၍ အိမ်ခြေအရောင်းအဝယ် စရန်ပေးစာချုပ်များ ချုပ်ဆိုခြင်း၊ ချေးငွေအပေါ် အတိုးနှင့်လက်ခံရယူ ခြင်းမှန်ကန်သော်လည်း ဒေါ်အေးအေးသည် ချေးငွေကျပ်သိန်း ၅၀၀ အပေါ် အတိုးများအားလုံးပေးချေပြီးနောက် ၁၅-၆-၂၀၀၈ ရက်နေ့က ၎င်းအမည်ပေါက်အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့်မြေကို ကျပ်သိန်း ၃၀၀၀ နှင့် ရောင်းချ ရန် ကမ်းလှမ်းသဖြင့် ထိုနေ့မှာပင် စရန်ငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်းလက်ခံ၍ ယခင်ပေးထားသော အုပ်ထိန်းခွင့်လက်မှတ်၊ အချင်းဖြစ်အိမ်မြေဂရန် နှင့် ၁၀၅ ၊ ၁၀၆ ပုံစံ၊ သမီးမေသက်ခိုင်သို့ ပေးကမ်းသည့်စာချုပ်တို့ကို ဆက်လက်ပေးအပ်ပြီး နှစ်ဦးသဘောတူ သက်သေခံ (က) နှင့် (၁၃) အရောင်းအဝယ်စာချုပ် အမှန်ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

စာချုပ်တစ်ခုကို အကျိုးသက်ရောက်စေရန် ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ချုပ်ဆိုခဲ့ကြသည်မှန်လျှင် ထိုစာချုပ်ပါစကားရပ်များနှင့်ကွဲလွဲ၍ ချုပ်ဆိုသူ တို့က သက်သေမတင်ပြနိုင်ကြောင်း သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉၂ က ပညတ်ထားသည်။ သို့သော် အကျိုးသက်ရောက်စေရန် ရည်ရွယ် သည်မဟုတ်ဘဲ ဟန်ဆောင်စာချုပ်မျှဖြစ်သည်ဆိုလျှင် ဟန်ဆောင်စာချုပ် ဖြစ်ကြောင်း သက်သေတင်ပြခွင့်ကို ယင်းပုဒ်မ ၉၂ ခြွင်းချက်တွင် ခွင့်ပြု ထားသည်။ ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဟုတ် မဟုတ်ဆိုသည်ကို ထိုစာချုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ပေါ်လွင်ထင်ရှားရှိသည့် သက်သေခံချက်များနှင့်တကွ

၂၀၁၂
ဒေါ်အေးအေး
နှင့်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ)
ဒေါ်လီလီလှိုင်

ဝန်ခံထားသည့် အချက်များက မည်ကဲ့သို့သဘောသက်ရောက်ကြောင်း
ဥပဒေအချက်အလက်များနှင့်ယှဉ်၍ စိစစ်သုံးသပ်ရန်ဖြစ်သည်။

အမှု၌ အယူခံတရားလို ဒေါ်အေးအေးနှင့်အယူခံတရားပြိုင်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင်တို့သည် အချင်းဖြစ်အိမ်မြေနှင့်ပတ်သက်
၍ ၁၅-၆-၂၀၀၈ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (က) နှင့် (၁၃) အိမ်မြေ
အရောင်းအဝယ်စရန်ငွေ ကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်း ပေးချေသည့်စာချုပ်
အလားတူ ယင်းမတိုင်မီ ငွေကျပ် ၁၀၀ လျှင် ၅ ကျပ်အတိုးဖြင့် ချေး
ငွေကျပ် သိန်း ၅၀၀ အတွက် ချုပ်ဆိုပေးရသည့် ၁၅-၈-၂၀၀၆ ရက်စွဲပါ
သက်သေခံ (၁) စရန်ငွေကျပ် သိန်း ၅၀၀ ပေးချေသည့်စာချုပ်မှစ၍
၁၅-၄-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ သက်သေခံ (၅) စရန်ငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀၀ ပေးချေ
သည့်စာချုပ်၊ ၁၅-၁၀-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ သက်သေခံ (၈) စရန်ငွေကျပ်
သိန်း ၁၃၂၀ ပေးချေသည့်စာချုပ်နှင့် ၁၅-၁-၂၀၀၈ ရက်စွဲပါသက်သေခံ
(၁၀) စရန်ငွေကျပ် ၁၅၃၈ သိန်းပေးချေသည့် စာချုပ်စသဖြင့် စာချုပ်
များကို စရန်ပေးငွေအဆင့်ဆင့်တိုးတက်ပြီး အကြိမ်ကြိမ်ချုပ်ဆိုခဲ့ကြသည့်
အပြင် စာချုပ်တိုင်းတွင် “ ရောင်းသူမှပြန်လည်ဝယ်ယူလိုပါက ယခုရောင်း
ချသည့်ဈေး x x x နှင့်ပင် ပြန်လည်ရောင်းချပါမည်ဟု ဝန်ခံကတိပြု
ပါသည်” ဟူ၍ ဖော်ပြသည်ကိုလည်းတွေ့ရသည်။ အယူခံတရားပြိုင်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင်တို့ကိုင်တွင် ပြန်လှန်စစ်မေးချက်တွင် x x
အဆိုပါ သက်သေခံ (က) စရန်ငွေကျပ် ၁၉၄၇၅၀၀၀/- ကို စာချုပ်
ချုပ်သည့်နေ့တွင် ဒေါ်အေးအေးထံ ကျမလက်ဝင်းပေးချေခြင်းမဟုတ်
ဆိုလျှင် မှန်ပါသည် x x x ဟုလည်းကောင်း ထွက်ဆိုချက်စာမျက်နှာ
(၆) တွင် x x x ထို့ကြောင့် သက်သေခံ (၁) စရန်ပေးစာချုပ်ဆိုသည်မှာ

ဒေါ်အေးအေး
နှင့်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ)
ဒေါ်လီလီလှိုင်

အမှန်တကယ် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်မဟုတ်ဘဲ ငွေသိန်း ၅၀၀ ကို ၅ ကျပ်တိုးနှင့် ချေးသည့်အတွက် ချုပ်ဆိုထားသည့် ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဖြစ်သည်ဆိုလျှင် ရောင်းပေါင်စာချုပ် ဖြစ်ပါသည် x x x ဟုလည်းကောင်း ဝန်ခံထွက်ဆိုထားသည်။ ဖော်ပြပါ အချက်အလက်များကို ထောက်ရှုခြင်းဖြင့် သက်သေခံ (က) နှင့် (၁၃) အိမ်ခြေအရောင်းအဝယ်စရန်ပေးစာချုပ်သည် အမှန်စင်စစ်ရောင်းချရန် ရည်ရွယ်ချုပ်ဆိုသည့်စာချုပ်မဟုတ်ဘဲ ချေးငွေအတွက် ဟန်ဆောင်ချုပ်ဆိုခဲ့သော စာချုပ်ဖြစ်နေပေသည်။

ဟန်ဆောင်စာချုပ်ကို ဥပဒေအရ အတည်ပြုခွင့်မရှိသဖြင့် ပဋိညာဉ်မမြောက်ပေ။ **ဒေါ်သန်းတင်နှင့် ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်း ပါ ၂ အမှု** ^(၁) တွင်ကြည့်ပါ။ ထို့အပြင် အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်နန်းလီ(ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင်ထွက်ဆိုချက်အရပင် သက်သေခံအမှတ် (၁)(၅)(၈) နှင့် (၁၀) တို့၌ ဖော်ပြပါ စရန်ငွေများကိုလည်း အဆိုပါစာချုပ် ချုပ်သည့်နေ့ရက်က အမှန်ပေးချေခဲ့ခြင်းမရှိဟု ပေါ်ပေါက်သည်။ ယခင်အလီလီရယူခဲ့သည့်ငွေများကို စုပေါင်းထည့်သွင်းထားသည်ဆိုသော်လည်း ထိုသို့ အလီလီပေးခဲ့သည့် အထောက်အထားမရှိသဖြင့် စာချုပ်တစ်ခုပြီးတစ်ခုတွင် ချေးငွေရင်းနှင့် အတိုးပေါ်အတိုးဆင့်၍ တွက်ချက်ဖော်ပြခဲ့သည့် ကြွေးမြီများဟူသာ ကောက်ယူသုံးသပ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဤအခြေအနေတွင် သက်သေခံ (က) နှင့် (၁၃) ဟန်ဆောင်စာချုပ်အရ အယူခံတရားလို လက်ခံရယူထားသည့် စရန်ငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်းကို ပြန်ပေးရန် တာဝန်ရှိသည်ဆိုသော မူလရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်

(၁) ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၉၆။

၂၀၁၂
ဒေါ်အေးအေး
နှင့်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ)
ဒေါ်လီလီလှိုင်

သည်မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ အကြောင်းခြင်းရာနှင့်ပတ်သက်၍ ပထမအယူခံရုံးဆုံးဖြတ်ချက်ကို သက်သေအထောက်အထားမရှိလျှင် ဖြစ်စေ၊ ဥပဒေသဘောသက်ရောက်သည့် ချွတ်ချော်မှုရှိလျှင်ဖြစ်စေ ဒုတိယအယူခံရုံးက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခွင့်ရှိသည်။ **ဦးပိန် ပါ ၂ နှင့် ဦးဘသစ် ပါ ၂ အမှု (၂)** တွင်ကြည့်ပါ။ ဤအမှုတွင် သက်သေခံ (က) နှင့် (၁၃) အိမ်နှင့်မြေအရောင်းအဝယ်စရန်ပေးကတိစာချုပ်အပေါ် ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဟုတ် မဟုတ်နှင့် အချင်းဖြစ်စာချုပ်အရ စရန်ငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်းကို အယူခံတရားလိုအမှန်ရယူခဲ့သည့်ငွေများဟုတ် မဟုတ် မူလရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးတို့က စိစစ်ရာတွင် အထက်ဖော်ပြပါ အတိုင်း အမှုတွင် ပေါ်လွင်ထင်ရှားရှိသည့် သက်သေခံချက်များနှင့် အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်နန်းလီ (ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင်ကိုယ်တိုင် ထွက်ဆို ဝန်ခံထားသည့်အချက်များသည် ဥပဒေကြောင်းအရ မည်သို့အကျိုးသက် ရောက်မှုရှိသည်ကို သုံးသပ်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ဒုတိယအယူခံ ရုံးအနေဖြင့် ယင်းရုံးများ၏ ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ရမည်ဖြစ်သည်။

အမှုမှာ ချေးငွေကို အိမ်မြေအရောင်းအဝယ်စရန်ပေးငွေအဖြစ် ဖန်တီးထားသည့် ဟန်ဆောင်စာချုပ်ပေါ် အခြေခံစွဲဆိုသောအမှုဖြစ် ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ ဟန်ဆောင်ချုပ်ဆိုထားသော စာချုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ စွဲဆိုသောအမှုကို ခိုင်မာသောအခြေခံမရှိသဖြင့် ပလပ်ရန်ဖြစ် ကြောင်း **ဦးသိန်းဟန် နှင့် ဦးဘသိုက် ပါ ၂ အမှု (၃)**၊ **ဦးခွေး နှင့်**

(၂) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၂၉။
(၃) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၁၁။

ဦးအေးပါ ၂ အမှု (၄) တို့တွင် ညွှန်ပြထားသည်။

၂၀၁၂

ဒေါ်အေးအေး
နှင့်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ)
ဒေါ်လီလီလှိုင်

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုသည်။ မူလမန္တလေးတိုင်းဒေသ
ကြီး တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီ၊ ယင်းစီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကိုအတည်
ပြုသော မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီ
တို့ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဒေါ်နန်းလီ (ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင်ခွဲဆိုသောအမှုကို
တရားရုံးအဆင့်ဆင့်စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေခ ကျပ် ၃၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

(၄) ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၁၁၁၆။